

१०००५

गांधी .

नं० ५०००)

श्री अखिल हरनार

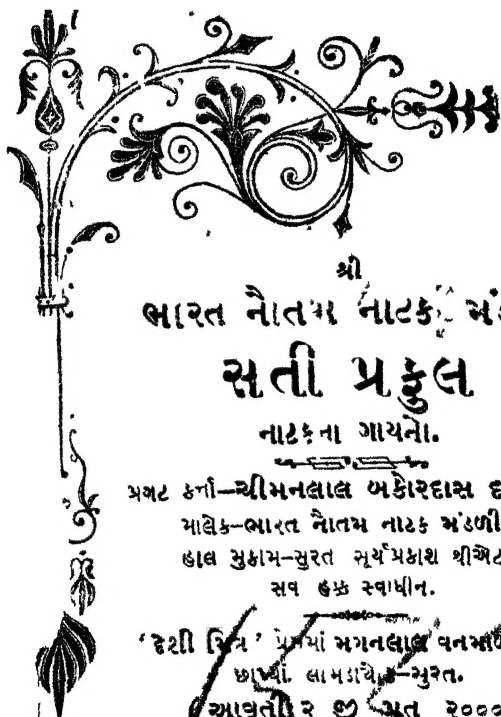
अहमदाबाद छात्रावास,

॥ पील्डींग स्टेशन सामे-सुरत

त. इ. ८-१-०

126

सुस्त अरानपुरी लागण पर आवे
प्रोन्टींग प्रेसमां इरगोवनदास ह

શ્રી
ભારત નૌતમ નાટક મંડલ
સતી પ્રકુલ

નાટકના ગાયનો.

પ્રગટ કર્તા—શ્રીમનલાલ બકેરદાસ દલાલ.

માલિક—ભારત નૌતમ નાટક મંડળી.

હાલ સુકામ—સુરત સૂર્યપ્રકાશ શ્રીએટર.

સર્વ હક સ્વાધીન.

‘દેશી ચિત્ર’ પ્રેમમાં મગનલાલ વનભાગીદાસ

છાપ્યાં. લામડાયે, સુરત.

(આવૃત્તી ૨ ૭ મત ૨૦૦૦)

સંવત ૧૯૭૮

[સને ૧૯૨૨

ક્રીમત ૩. ૦-૪-૮

પાત્રોના નામ.

પુરુષ પાત્રો.

ખાનુ—ઝાંઘીયાનો નવાખ.

ક—(ભેલતખાન) નવાખનો સાહબહે.

નીપાઠક—પરોપકારી ળંગાલાનો ખઠારવટીયા.

કર—તેનો પુત્ર.

સીંહ—ળંગાળાના ળોક ભાગનો બુદ્ધી બગીરદાર.

હન—બગીરદારનો કારભારી.

દલદલ—પ્રકુલનો સ્વસુર.

રેશ્વર—તેનો પુત્ર.

કુનાથ—વિષય લંપટ નગરશેઠ.

નુર—તેનો પરોપકારી પુત્ર.

દુર્લભદાસ—નગરશેઠનો મુનીમ.

ભગલો—ભેળનો ચરકેલ હામ.

પોપઠ—ચાલાક છાંસે મેનાનો પતિ.

સ્ત્રી પાત્રો.

પ્રકુલ—હિંદમાં મનાતી આત્મબળધારી વીરાંગના.

પદ્મા—કારભારીની પુત્રી રક્તિમની ધર્મની છઠોન પ્રભાકરની પત્ની.

કુલી—છટેલ માણન, માપતની સ્ત્રી દુર્લભદાસની રખાવત.

મેનાં—દુર્લભદાસની દીકરી પોપટની પત્ની.

શીવલી—ભગલાની અબ્જ જેરી.

આ સીવાય દાસ, દાસીઓ, સહનીકો, ચોપદાર, મહીલા મંડળ, રમેશ, સુરતી, મદત, આસતામાન, અનારખાન, વજર, બાલુઓ, ખેડુઓ, મુસલમાન, હોટલનો માલીક, વિગેરે વિગેરે.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૦૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨-૧૫૧ ૫૬૫

વિષય ૬-૧૨-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પ્રકાશન
૧૯૪૬
ગુજરાત સર્વોદય સંઘ

સતી પ્રફુલ્લ નાટકનો સંક્ષિપ્ત સાર.

અંક ૧ લો.

પ્રા. રંભા પાદ વીરાંગના અને આર્યવીર વચ્ચે પ્રયોગ સંબંધી વસ્તુ સુચન.

પ્ર. ૧ લો.—નીશાધાર પ્રફુલ્લનો પ્રાણ હરવા આવેલ રમેશનું ભવાની પાઠકના હાથે ખુન, હરવલ્લભનો તીરસ્કાર છતાં ભવાની પાઠકના હુકમથી પ્રફુલ્લે સ્વસુર શૃંગે સીધાવવું, અચાનક દેવી સીંહનું આવવું પ્રભાકરનું પ્રગટ થવું સૈનીકાચે સ્તબ્ધ થવું, ટેબલો.

પ્ર. ૨ જો—કોળી હજમ પોતાના હેરકટીંગ સલુનનું વર્ણન કરવું પોપટે હજમ પાસે નોકર રહેવું, દુર્લભદાસ માફતે ખંભાલીઆ જગીરદારનો પ્રાઇવેટ સેક્રટરી, મેના પોપટનો હાસ્ય વિનોદ.

પ્ર. ૩ જો—કૂર કારભારી પ્રમાદધનનો પ્રબલ હિર સત્તાના દુર ઉપયોગનો વિચાર, હોલતખાન (રહીમ) ના શરણ લેવાના ઉદ્દેશ, કારભારીનો ધનકાર, રહીમની આજીજી કારભારીનો કોપ પગથી રહીમનો ખચાવ.

પ્ર. ૪ થો—હરવલ્લભે પ્રફુલ્લનો સ્વીકાર નહીં કરવાથી ક્રોધી પ્રફુલ્લ ઉદ્દેશથી પોતાના સ્વસુર હરવલ્લભને કાર કરવાની તૈયારી

પ્ર. ૫ મા—કુટ્ટી અને દુર્લભદાસનો હાસ્ય વિનોદ પ્રકૃષ્ણને આણનાથને સોંપવાના વિચાર.

પ્ર. ૬ ઠો—મહિલામંડળ-સ્વદેશી ખાદી પહેરવા માટે પ્રકૃષ્ણનો આર્થ બહેનોને યોગ્ય; કારભારીનો અટકાવ, મહિલા મંડળની જીત.

ટેબલો.

પ્ર. ૭ મા—પૈસાદારના પુત્ર ચતુરને દાર કરવાની પ્રભાકરની તૈયારી ભગાડી પાઠકપી ખચાવ, ગરોબ કષ્ટ નીવારણ સમાજમાં ચતુરનું દાખલ થતું પેતાના ખપની મીઠકત ક્ષતી લાવવા ચતુરનું જર્જ, કંગાલ સ્થિતિમાં ગદા અને ગડીમનું આવડું, દુર્લભદાસના છુટેલા હાગીના પ્રભાકરે પકાને આપવાથી જાગીરદાર રહીમ ધાયલ વેરનો ખદલો.

ટેબલો.

પ્ર. ૮ મા—દાંણી હજમના ઘરનો હજમની ધમાધમ અને જોપરની ધમાધમ શીવલાનો હજમ ઉપર દમ.

પ્ર. ૯ મા—નીચ વૃત્તિના નગરશેઠની પ્રકૃષ્ણ ઉપર દુષ્ટ વૃત્તિ પુનર્ન આવડું, પીતા પુત્ર વચ્ચે ધર્મચુદ્ધ પ્રભાકરથી નગરશેઠનું ખુન.

ટેબલો.

ડ્રોપ.

અંક ૨ જો.

પ્ર. ૧ લો—પ્રફુલ્લને ગરીબ કબૂતીવારણ સમાજની અધી
ઠાતાનો હલકાળ, હરવલ્લજનું ઘર છુટવાનો ઠરાવ, જાગીરદારને
જકડવા પ્રફુલ્લનું પ્રયાણ.

પ્ર. ૨ જો.—હરવલ્લજના ઘર ઉપર પ્રભાકરની છુટ ખાણ
ખંધન દેવીસીંહના નાણાં સંખંધીનો તમાસો દેવીસીંહના હાથે
ચતુરનું ખુન. ટેબલો.

પ્ર. ૩ જો—કન્યાવિક્રયને આગેહુખ ચિતાર, મેના પોપટનો
હસ્ત મેળાપ; આનંદના ઉદ્ધાર.

પ્ર. ૪ થો—ચોરો. ખેડુતો ઉપર કારભારીનો જીલમ રહિમનો
ઘોષ, જાગીરદારનું આગમન, રહિમને કેદ કરવાનો હુકમ પ્રફુલ્લથી
રહિમ અને ખેડુતોનો ખચાવ, જાગીરદાર કેદ. ટેબલો.

પ્ર. ૫ મો—પારકા જોરી પર આશક પડનાર ભગલાને
નજીવી ભયંકર સજા, મેના પોપટની ચાતુરી.

પ્ર. ૬ ઠો—(ખગીચો) સખીઓનો પદમા સાથે વિનોદ,
પ્રભાકરનો ઉંચા પ્રકારનો શણકાર.

પ્ર. ૭ મો—દુર્લભદાસ પુલી મેના પોપટ અને ભગલાનો
ભયંકર ઘોંટાળો, હાસ્ય રસનો આગેહુખ ચિતાર.

પ્ર. ૮ મો—પોતાની રહ્યતની આખાદાની રાખવા માટે
જાગીરદાર પ્રત્યે ભવાનીપાઠકનો ઘોષ, જાગીરદારનો ક્રોધ, પ્રફુલ્લ
નહીં સ્વીકારવા માટે વજ્રથરની પ્રભાકરને હાથે ખુન થવાની
તૈયારી પ્રફુલ્લથી ખચાવ. ટેબલો.

ફોપ.

અંક ૩ જો.

મ. ૧ જો—ધરાવી હોટલમાં આવેલા ગ્રાહકોને માંસ માટી નહીં ખાવા માટે રહિમનો જોષ, પોતાના શાહબદ્દાની 'શોધમાં' નીકળેલા ગાજખાનનું હોટલમાં આવવું, હોટલના માલીકની મસલતથી કારભારીના રહિમના પ્રાણ લેવાની ઠાણીય, ઝોટીયાના વવાળ ગાજખાનથી રહિમનો ખચાત્ર કારભારી કેદ.

ટૂંકલો

મ. ૨ જો—પદ્મા ને પ્રભાકરને જેવી શુભાર

મ. ૩ જો—(છાવણી) હરવલ્લને મળેલરની બહારવટીઆઓને ધકડવા માટે ગાજખાન પ્રત્યે અરજ પુત્ર શોધી પડતી મુશ્કેલી બહારવટીયા તરફ હરવલ્લ સાથે ગાજ ખાનનું પ્રયાણ.

મ. ૪ જો—બહારવટીયાની ગુફા, મધુલ જવાની પાકક અને પ્રભાકર ગાજખાન સાથે કેદ.

ટૂંકલો

મ. ૫ જો—ઠામીકનો ખુલાસો.

મ. ૬ જો—ગ્રુમ થયેલ રહિમનું દોલતખાન શાહબદ્દા રૂપે મગદ થવું, ભેદી ભરમનો ઉલ્લેખ, બહારવટીયાનો ન્યાય, ભગીરદારનું પદમગદ થવું, પદ્મા પ્રભાકરનો હસ્ત મેળાપ ગુજાલીમાં બપોની ૭ ડેન્સ.

શાન્તી

શાન્તી

શાન્તી

સતિ પ્રકુલ.

નાટકનાં ગાયનો.

—૦૦૦૦૦૦—

“ મંમળાચરણ ”

મુત્રધાર બાળાઓ—

શ્રી રાધા રથામ ગીરીવરધર નંદનંદન
કૃષ્ણ કોટી કળાવંત વિશ્વનાથ નિરંજન
નાથ અનાથના અધમ ઉધારણ કટ નીવારણ તારણ મારણ
તવ શદ પંકજમાં દીન બાળર્ણુ વંદન...શ્રી.

બાળાઓ—

૨

બીચારા દીન બનિ નરનાર ભારતમાં કંઈ ભુજે મરતા
તવંગર તેજ મહી અંબાય ગરીબનું એકી કોઈ નવ થાય
હજારો અંબ ઉધારે વચ્ચે વીધાનો વસ્ત્રો મહી શરતા...બી.
અરે યો ભારતના ધનવાન દહને તન મન ધનર્ણુ દાન
બચાવો દીન જનોને પડો ન પાછા પરમારથ કરતા...બી.

મેના—

૩

આ મન એકક મેનાનું એવન એળે બાય છે
કું નાણુક નાર નવેલી, કું અમત રસની વેલી,

રે નાથ વિનાની વેલ્લી બેખન એળે બથ છે,
નવ ચેન મને કંઈ મડતું ચીતડું ચો હીચે ચડતું,
આશા પંથે આથડતું, બેખન એળે બથ છે.

મેના-પાપટ—

૪

છળીલા છેલ ન છેતરીએ જવા ઘો દુરીબનથી અમેડરીએ
ખરો આ બેલ કરીને ફેલ ફસાવી તમને શુ કહીએ
મનહર મનમાં ભાવે યાળા મુઠી હો અમથા ચાળા
ટેકીલા પ્રેમીલા પ્રેમી તમે સેવીશું સ્વામીને સ્નેહે અમે
સુધાની ખાલુ તું સાચી સલુણી આમ ન છેતરીએ

રહિમ—

૫

હિન્દુ મુસ્લીમ બાધ સંપીને સહુ સાથ રહો
બેઉના એક તાત સમજી ખુદાનું નામ લહો
અનેક રૂપે મેક છે જ્યાં પ્રભુ ખુદ ખુદા સહી
બુજી દાખી હીન્દો પણ વૃક્ષ એક કહો
તણને બીજતા આપ સજદયો એકમતા સવળા
ભારતનાં હિતને માટે સંકરો સહુ શીરે સહો

કુદી—

૬

કંઈક નરને નચાવું હું નારી માલસુ મેવિરા બુલની ખરી
અંતરમાં આંકડી, ઉપરથી રાંકડી નચાવું આંખડી જરી
વિષયનો લોળી જન બથ છે ખરી

પુરી હું બળમાં, ફસાવી કળમાં, બેખન જળમાં પલાળું પળમાં...કંઈક

કુલી-હલ્લ ભાસ—

૭

પાવો પ્રીતીની ખ્યાલી લક્ષ્મી દેવાને બહાલી રેલાવો રસ રેલા...પાઓ
 ચાલો (૩) આ ચતુર નારના ચેલા
 હું હલામણુ જેવો છું તું ચતી છે સોન રાણી
 મેં સંજ કીધો તમારો ભાવનાથી હેમ જણી
 નીભાવજો નાથ સદા પાળી પ્રીતે અલખેલા...ચાલો છું

મકુલ-મહીલામંડળ—

૮

રડી સ્વદેશની પ્રસાદીરે પહેરો પાવનકર ખાદી
 દેશ ખરખાદી ટાળો આશાવાદી ચાહોજો ભારતની આખાદીરે
 ખાદીના નાદીરે પીટુ અનાદીરે પહેરતા હર લાવી ચાદીરે...પહેરો
 કિંમતમાં સાદી છે ગુણીયલ એ ચાદીરે સાદી અને શાહજાદીરે..., પ૦

ચતુર—ભવાની પાઠક--

૯

જન્મી જેણે કરી ન સ્વદેશ સેવા તેનું જીવન જન્મમાં 'એળે મયુ'
 અરે દેશખંધુ તમે ધ્યાન ધરો બલા શ્રીમંતો રંકની રક્ષાં કરો
 અન વજ્ર દંધ તેનું કબૂતરો થશે જીનતી હિંદની ધર્મ ખરો...જન્મ
 ખર્ચો 'ધન બહુ સખી મદે થઇ જોલો અનાથ આશ્રમ હિંદ મહી
 દીન હિંદુ સુસલીમ ખાળ કંઈ પાળો હિંદુ સુસલીમ એક થઇ

પદ્મા-રશ્મિ—

૧૦

વિશ્વ બહાર કરો નાથ અનાથના સંવ સિન્ધુથી તારો...વિશ્વ
 અમૈ નીશધાર આપને આધાર ના રહ્યો સુખનો આરો...વિશ્વ
 નખાપાં બાહુડા કહે સૌ કુડાં આપ ઉઘારો વા ધારો...વિશ્વ

ભગલો-શીવલી-પોપટ— ૧૧

આ ક્યાંથી વળગી તથડી હેયા પર ખળતી સથડી
દીકરા પોપટ ગુજરીમાં વેચી આવ્યો
મેર મારા રોયા મેં ઢંગ તારા એયા
કન્યા વઢે મે તારી તું વેચાવજે
આ હરાયો પાડો આ છુંડછુનો ભંવાડો
અચ્ચા પોપટ આવી ધધિલમાં ફરજે

અંક બીજો.

ભવાની-પાઠક— ૧૨

રાંકડા રીખાય હાથ શું હવે થશે.
શું હવે થશે ખીચારા કહો ક્યાં થશે.....રાંકડા
કબૂતને ઉછીરવાનો તાત તજીતારવાનો નાવને ડુખાવવાનો
વારીનો હક શું હશે
વૃક્ષ કોપાય વેલ ખાય વેલથી શી સીતે વધાય
અણુ વિઠ્યું મમ મન વિધાય શાન્તી પામે નહી કશે રાંકડાં

મહુલ— ૧૩

નીર્દય નીચ થશે તું ખવાર ખવાર ભમી રહ્યો શીર કાળ
સંહાર દીન દુઃખ કરને નથી વાર વાર
ઉદર ઘરમાં વિધવર મહાલો અવળો ન્યાય હવે નહીં ચાલે
નમાવું નીચના શીરને... ..સંહાર

પોપટ-મેના—

૧૪

મેના મળી છે મોઢેરા મુલનીરે સ્નેહે સાચવજો તમે
 ગોરી મારી ગુલામના કુલનીરે વાસ ઢોળે ના ગમે
 કરી છે પ્રેમની પીછાણ નહીં નમેરા થશો
 શાણા સાચા સુખભરણ સદા હસાની હશો
 ગણું ગોરી ગુણ ખાણ હહાવો બહેમ ના કરો
 તારો સાચો સ્નેહ પ્રાણ મારા અંતરે વસ્યો.
 ભવ સૌંધુથી તરવા માટે નાવ સુકાની મારા
 ગહરાણી છે ગુણીયલ ગોરી પોપટ પ્રાણથી ખ્યારા
 સચ્ચો ખ્યાર સાચો સાર, સતિ નાર, વાહ ભરથાર...

મેના—

(૧૫)

છેલ છપીલી નાર મારા ડહાપણનો નહીં પાર.
 પુછી પાણી પીએ ભરથાર ગૃહણી શેલાવું ઘર ખાર
 માંત્રે જે પીયુડા પાણી હાજર કરું દુધની દાણી
 મલપતી છું મોહક મેના માનીતી નાથની નાર...પુછી પાણી.

મેના—પોપટ—ભગલો— (૧૬)

ભાઈ જોને ચસકેલી આ વાવડી મુઆ બજા ભાઈ
 પીટયા ખુમો શાને પાડે આવડી મારોના મુજને ચામડું ચુંથાય છે(૨)
 છ છ છ છ છ મહેર શીકેતર માવડી.
 ગરજે બુઝો રોયા આવડી થાવા દીઓ...જે જે ચરકેલી

છોડો નહીં નાશ કાળો મોઢું તમારું યાળો બુલાવું હું તારો આળો
ધબો ધબ મારી લાખ્યા હાય... ...જો જો ચરકેલી.

સખીઓ—પદ્ય—

૧૭

(ગરબો.)

સખીરી પ્રેમની વાતે પ્રેમીલા બાણતારે લોહ
ઝુરે વીરહીલાં કાંતો પ્રેમીથી માણતારે લોહ
સાર શોધે અજ્ઞાની જ્ઞાન વ્રંથનોરે લોહ
પાર પામે નહીંકા પ્રેમ પંથનોરે લોહ

પ્રેમી સમજથી માનતા પ્રેમી પુરણ પરમેશ
પ્રેમ વીનાનું હયાન ના હયાની ધરે લવ લેશ

તારલા તમામ રહ્યા મનમાં છવાઈ

પ્રેમનું પ્રમાણ અજ્ઞ ના સમાઈ, પ્રેમનું મુલ જો બણે અમુલ્ય
મઠાર પ્રેમના જુદા જુદા.

પદ્ય—સખીઓ—

૧૮

સખી રીશ જ્ઞાને કરે યોગન મદમાં
જુઠેલી પ્રીય નયને અત્રત જરે
બમર ભોળીલા પ્રેમ વાસમાં પડશે હુમુદી બચારે
વિરહાનળથી બળશે હૃદયે જો માલુમ પડશે ત્યારે
બણી ચાતુરી બવા દયોને સહુ સખી તમથી હારી

હારી હારી ઝહી વાત હડાવે વચન વહીને કાલા
જાણ્યાં જાણ્યાં યેન તમેને, છો ખહુ શરમાળાં
રસીકનું ધ્યાન હૃદયમાં ધરે

પદ્મા—પ્રભાકર—

૧૬

સદા શાણા સોહાવે સુભાગી ગ્રહી હાથ પદ્માને ગ્રહી નીલાવળે
આપણી પીયુ પાંખ વીનાની નાથ પદ્માને પ્રીતે નીલાવળે
અંતરમાં એક છો એ. ૩૦ નવ લાવશે

સપી સદા શાણી નાથને નીલાવળે

સતિ સુખ દુઃખ વેઠનાર સ્વામીનાથ પદ્માને પ્રીતે નીલાવળે.

ભગલો-પોપટ-કુલી-મેના-દુર્લભ-૨૦

આતો ગડજડ ગોટાળો થયોરે ખાપલા પુરી પ્રજેતી થઇ
મેનાને મળવ ને કુલીને છળવા મનની મનમા રહી
દુર જા, ધુતારા ધુતી લીધી ફજેતી પુરી કીધી
રાખો ના જરી ભીતી ખમી મેં અચ્છી લાધી
મારો ભગને મર પોપટ ખચે છે ચાર
ખની ખેરી ચઢ્યા કુલી લાજને લુંટી કીધી નવાઇ
દુર્લભદાસનો વેશ ખાલી પ્રગલ ખુર કીધું
આ પોટયા પોપટે મારું જોખન લુંટી લીધું
મેર પોટયા પાણયા લેજું તારા છાણયાં
હાય તને (૩) હાય હાય હાય... .. આતો

અંક ૩ ભે.

મોહન—

૨૧

પથુના પ્રાણ લેનારા તમારો ખ્યાલ ખોટો છે.
 તપાસી ધર્મ સહ જીવો અહીંસા ધર્મ ખોટો છે
 અજ્ઞાના પ્રાણ ભે લેતો કરેલાં પાપ ભોગવશે
 મળાં ના માયનાં રેશે અહીંસા ધર્મ ખોટો છે
 ગણી ગુણ ગૌર તણા બેશે ખોટા સૌ ખ્યાલને ખોટો
 પુકારે વેદના ઘોષો અહીંસા ધર્મ ખોટો છે
 રક્ષા સહ દેવ છે એમાં જીવન છે હિંદનું જમાં
 હણો ના દોષ છે તેમાં અહીંસા ધર્મ ખોટો છે
 હવે જાણ્યું જરા જગે મધુથી માનવી ભાગે
 ધરાની હોટલો ત્યાગે અહીંસા ધર્મ ખોટો છે

પદ્મા—

૨૨

પાટ બેતી અલબેલી નવેલી છપીલા વર છેલા
 રેલાવો રંગરેલા પાતળીઆ પ્રેમથી
 વીલી નવેલી વેલી તર વિનાની થેલી
 આવો પ્રેમીના બેલીરે બેલી, થશે આનંદની હેલીરે
 રીઝવું છેલ છેલીરે... ... પાતળીઆ.

પદ્મા—પ્રભાકર—

૨૩

મોહનજી ધારી ધારી ગુર્તી તારી અંતર મહી ઉતારી
 નાજકડી અલબેલી નમેલી અલબેલી

તું જીવન દોરી મારી છે ખ્યારી સુખકારી
રટું માળા આપની હું તન મન સોહન શણવાર
રઠીયાળી, રસીલી, રંગીલી, શરમાળી, શાશ્વી મારી

હુલી—

૨૪

હુનીયા દીવાનીને જમ ડોલાવે તેમ ડોલે
ખંને બાબુ રમ દોલ પોલું બોલે... ...હુનીયાં
રેતી રણમાં નાવ ચલાવું હથેલી મહીં ચાંદ ખતાવું
બાણે આલમ ડાહી ડમરી નીરખી મને મીઠું બોલે (૨)

કામીક પાત્રો—

૨૫

આજ દીન ઉગ્યોરે રળીઆમણે
બહું થાજે આ ભજલાનું મુજને ઘરમાં ઘાલી
સેવા કરજે શીવલી મારી પ્રરજે ઘરમાં માલી...દીન
ડાયા ડમરા સ્વામી મારા માફી આપે મુજને
ચરી ખાજે ચો દીશાએ રજા આપું છું તુજને
નાક કાન કપાવો ચોટલો બેનો મુંડાવો
ગંધડે ચડાવો પડધમ ડંકા વગડાવો
કેડીનધા (૩) ફરરર રમ (૨)... ...દીન

સમાપ્ત.

જાહેર ખબર

નીચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી ભારત નૌતમ નાટક મંડળીના સુકામ જ્યાં હોય ત્યાંથી મળશે જેઓ સાહેબોને જોઈતા હોય તેઓએ રોકડી કીમતથી લેવાં વેચ્યું પેએજલ અથવા નોટપેટ કાગળ રાખવામાં આવશે નહીં

ફકિમણી સ્વયંવર	રૂ. ૮-૪-૮
સતી સવીતા	રૂ. ૧-૪-
અહલ્યાબાઈ	રૂ. ૦-૪-૧
અજીત	રૂ. ૦-૪-૦
શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર	રૂ. ૦-૪-૦
ચંદ્રસુત	રૂ. ૦-૪-૦
સમ્રાટ અશોક	રૂ. ૦-૪-
આત્મજી	રૂ. ૦-૪-
માહત્મા તુળશીદાસ	રૂ. ૦-૪-૧
યાગમાયા	રૂ. ૦-૦-૧
વીર કેશરી	રૂ. ૦-૪-૮
રંગ તરંગ	રૂ. ૦-૪-૮
મેઘ મયુરી	રૂ. ૦-૪-૦
નવ-ચેતન	રૂ. ૦-૪-૦

ચીમનલાલ જકોરદાસ હલાલ.

માલેક:-શ્રી ભારત નૌતમ નાટક મંડળી

